

Miljøminister *Helge Nølsens* svar (3. juni 1975):

Jeg kan oplyse, at miljøstyrelsen, foranlediget af blandt andet henvendelser fra overlæge, dr. med. Jørgen Røjel og beboere i området omkring virksomheden, har iværksat en undersøgelse i forbindelse med ammoniakulykken den 8. februar 1975 på Superfos A/S, Fredericia.

Miljøstyrelsen har oplyst, at styrelsen agter at fremkomme med en nærmere redegørelse for sagen, når undersøgelsen er afsluttet, hvilket forventes i nær fremtid. Styrelsen har på baggrund af de allerede nu foreliggende oplysninger ikke fundet grundlag for at antage, at katastrofeberedskabet som sådant skulle have svigtet.

I oktober 1974 er der af politiet i Fredericia udarbejdet en katastrofeberedskabsplan for Superfos A/S, Fredericia.

Ved ulykken den 8. februar 1975 indgik anmeldelsen om ulykken til politiet kl. 17,47, kl. 17,48 alarmerede politiet Falc-Zonen og brandvæsenet, og kl. 17,52 havde politiet iværksat katastrofeberedskabsplanen. Afspærringen af katastrofeområdet blev ophevet kl. 18,20, og kl. 18,39 havde politiet givet Fredericia sygehus meddelelse om, at katastrofealarmen kunne aflæses. Ifølge miljøstyrelsens oplysninger har politiets katastrofeberedskabsplan som sådan fungeret som forudsat, men på grund af ulykkens forløb — herunder at ammoniakudtømmningen kun havde været af kortere varighed — var det ikke nødvendigt, at beredskabsplanen blev iværksat fuldt ud.

Derimod havde virksomhedens beredskab — blandt andet på grund af den måde, alarmeringen skete på — ikke mulighed for at rykke ud. Virksomheden har tilkendegivet, at de forholds, der gav anledning hertil, vil blive ændret. Jeg skal i denne forbindelse bemærke, at en række af de problemer, ulykken har givet anledning til, henhører under arbejderbeskyttelseslovgivningen og arbejdstilsynet.

Med hensyn til de personer, der blev indlagt på Fredericia sygehus i forbindelse med ulykken, kan jeg oplyse, at bortset fra den forulykkede chauffør, der var blevet ramt direkte af udstømmende, flydende ammoniak, og bortset fra den familie, der bor nærmest virksomheden, drejer det sig om

personer, der havde været impliceret i redningsarbejdet.

Med hensyn til spørgsmålet om forsvarligheden af oplagring af ammoniak på Superfos' tankanlæg i Fredericia kan jeg oplyse, at det tidligere raffinaderiudvalg under indenrigsministeriet i 1965 har behandlet de sikkerhedsmæssige problemer, herunder afstandskravene ved anlægget i Fredericia, der etableredes i 1958. Udvalget fandt på baggrund af amerikanske retningslinier ikke anledning til at rette indvendinger mod tankanlæggenes placering.

Udvalget anførte imidlertid, at der for at skabe bedst mulig sikkerhed burde træffes en række nærmere angivne foranstaltninger; blandt andet skulle der etableres nødaggregat til drift af kompressoranlæg i tilfælde af strømafbrydelse, tankene skulle forsynes med manuelt betjente overrislingsanlæg til sikring af en effektiv overrisling af tankene m. v. Disse sikkerhedsforanstaltninger blev gennemført som supplement til de sikkerhedskrav, der fra arbejdstilsynets side blev stillet til tanke af den pågældende art.

Det er ifølge miljølovgivningen amtsrådene, som er godkendende myndighed vedrørende sådanne ammoniak-anlæg, men miljøstyrelsen vil fortsat — i det omfang, man bliver inddraget som rådgiver for amtsrådene — foretage en konkret vurdering af placerings-spørgsmål under hensyn til anlæggets art og størrelse og til forholdene i omgivelserne, herunder bebyggelsen.

Med hensyn til bemærkningen om nærmere overvejelser om eventuel evakuering af store byområder i Fredericia skal jeg anføre, at jeg finder det rigtigt, at de ansvarlige myndigheder i deres planlægning af indsats i katastrofetilfælde prøver at forudse og imødegå enhver tænkelig ulykke i områder med større virksomheder, uanset hvor strenge sikkerhedskrav der fra myndighedernes side i øvrigt må være stillet til sådanne virksomheder, for dermed at sikre omboende bedst muligt.

Af *Wilhelm* (VS) til boligministeren (28. maj 1975):

„Mener ministeren, at der kan ydes statsstøtte til et byggeprojekt, som forestås af et boligselskab, om hvilket det vides, at et be-